

Subsidie (Ron Broekhart)

Begin jaren 2000 kreeg ik de vraag van afdeling Cultuur van de gemeente Delft of ik als muzikant en eigenaar van een opnamestudio de muzikalenten wat beter op de kaart zou kunnen zetten. Ik schreef een mooi plan, huurde wat mensen in, had weer een mooie opdracht en stuurde naar de gemeente een factuur voor mijn werkzaamheden. Bij de gemeente ging het in de boeken als verstrekte subsidie, give it a name.

Ik speelde destijds ook in een band. Ik regelde als kleine ondernemer de optredens door veel te bellen naar zaaleigenaren, kroegbazen, etc. om in aanmerking te komen voor een leuke gig. Het maakte niet uit waar. We hadden nummers genoeg om ons optreden aan te passen aan het publiek. Het verschilt namelijk of je op een feest van een studentenvereniging moet spelen of op een bruiloft. We hadden allemaal veel apparatuur en ook nog eens een PA-installatie om alles te versterken in een zaal of kroeg. Alles bij elkaar een enorm privé vermogen. De overige kosten bestonden uit het huren van een bus om de hele equipment in een keer te vervoeren naar plaats van bestemming. Het aanbod van bandjes was groot, maar hadden desondanks regelmatig werk omdat we overal inzetbaar waren en hielden er nog wat aan over ook. We hebben jaren heerlijk gespeeld. Helaas niet beroemd geworden, want dan liggen de financiën anders. Dan weegt de bekendheid zwaarder dan het muzikale talent.

Onlangs las ik in de krant dat er wederom een toneelgezelschap en een klassiek orkest niet meer konden rekenen op hun jaarlijkse subsidie van een bedrag rond een miljoen(!) Klagend, bijna huilend, las ik stomverbaasd de reacties van de leden van de gezelschappen dat ze nu verplicht waren om op te houden met bestaan. De violen moeten aan de wilgen en acteren kan alleen nog maar tussen de schuifdeuren. De overheid heeft de stekker eruit getrokken, de cultuurbarbaren.....

'Beste muzikanten en acteurs, nooit gehoord van een beetje zelf ondernemen? Ook in jullie milieu moet dat kunnen. Andre Rieu is daar een mooi voorbeeld van. In de popscene is het de normaalste zaak van de wereld om zelf de handen uit de mouwen te steken. Ga ook wat doen, durf op eigen benen te staan en wordt letterlijk en figuurlijk eens zelfstandig. Er is ook een leven zonder bladmuziek of een souffleur'.